

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so pošlino proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 6 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah zmanjša ceno po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Ste Slovenci?

Kolikokrat smo že tako povpraševali naše občane? In kolikokrat smo že prepričevali, da slovenski otrok spada le v slovensko šolo!

A niso nas razumeli!

Na njih lastno sramoto, k neizmerni škodi svojih otrok, katere drugače gotovo ljubijo, vodijo ti zaslepljeni stariši uboge otroke v nemške šole, v katerih se naučijo malo nemški, splošno pa daleč zaostajajo za otroki slovenskih šol. In otroci, obžalovanja vredni otroci, tega niso krivi. Saj ne morejo razumeti tega, kar jih šola v tujem, neznanem jeziku uči!

Zakaj ne najdete v slovenskih šolah nemških otrok?

To je dokaz, da Nemci za se dobro vedo, da otrok napreduje samo tedaj, če razume to, kar se v šoli predava. Slovenski otrok v nemški šoli ničesar ne razume in zaostaja za nemškimi otroci.

Pa vendar razume vsaj nemško!?

Kako znajo nemško in koliko so se izobrazili v tujem jeziku za težki boj življenja, tega ne more nobeden teh zaslepljenih očetov povedati!

Ti zaslepljeni ljudje nečejo razumeti, da slovenska šola nudi slovenskemu otroku dovolj prilike, da si pridobi najširšo izobrazbo tudi v nemščini; ni treba torej, da bi se otrok zastonj mučil v nemških šolah.

Se ne sramujete nerazumni stariši, da vodite svoje otroke v tuje šole?

V zadnjem trenutku pred vpisom v šole kličemo Vam ter Vas spominjamo Vaše dolžnosti: **Dajte svoje otroke v slovenske šole!!!**

Prosimo tudi vse razumne soobčane, da bi nam pomagali rešiti slovenske otroke. **Skrbite za to, da izgine žalostno in sramotno dejstvo, da slovenski otroci polnijo nemške šole.** Hodite od hiše do hiše in podučujte naše ljudstvo, da slovenski otrok spada v slovensko šolo!

Spodnještajerski narodni svet.

Volilcem teharske občine!

Dne 14. in 15. septembra 1910 se vrše volitve v občinski zastop naše občine. Tretji razred voli v sredo 14. septembra od 7. ure zjutraj do 12. ure dopoldne. Drugi razred voli isti dan od 4. ure popoldne do 6. ure zvečer in prvi razred dne 15. septembra od 9. do 10. ure dopoldne.

Volilci! Dve stranki se potegujeta za zmago; na eni strani Štorjanci, vsi nemškutarji in štajerčijanci, na drugi strani pa mi združeni slovenski kmetje,

hišni posestniki in obrtniki. Štorjanci in njihovi krmavci hočejo imeti občinski urad v Štorah, da bi vsi občani morali hoditi v Štore, kadar kaj potrebujejo pri občini; ako se jim pa to ne posreči, hočejo imeti svojo občino. Vam Teharčanom bi pustili ogledano kost. Vam, slovenskim kmetom, bi gospodarili tovarniški uradniki, ki niso niti naši domačini in sploh o naših kmečkih potrebah ničesar ne vedo. Bodite prepričani, da slovenskemu kmetu lahko pomaga le slovenski kmet in da še nikoli in nikjer niso pomagali in koristili nemški fabriški uradniki slovenskemu kmetu. Tovarniški uradniki morajo skrbeti za tovarniško, ne za občinsko korist. — Slovenski kmetje na Teharjih bi radi imeli svojo pošto na Teharjih, a od štorovske tovarne odvisen odbor se ni potegoval za njo. Svojo šulferajnsko šolo so že naložili občini, ker so dosegli, da je postala javna šola. Se skrbi na ta način za občino? Kako korist pa imamo mi od te šole?

Delavci, ravno tako bi se naj občini godilo, kakor vam v konzumnem društvu. Ustanovilo se je za vas, vi ste plačali deleže; vi bi morali imeti prvo besedo; sedaj jo pa imajo vaši predstojniki in tovarniški uradniki.

Mi smo si postavili kot kandidate same dobre in poštene može, ki jim bo kot našim domačinom res mar za naš blagor, ki niso danes tu, jutri tam, ki niso med nami zrasi, z nami in med nami živijo in ostati hočejo.

Slovenski kmetje, pojdite vsi složno na volišče in volite kot en moč v občinski odbor sporazumno postavljene slovenske kandidate! Nikdo ne sme ostati doma, vsak naj stori svojo dolžnost in zmagaja bo naša. Štorjancem in vsem onim, ki zaradi zaslužka, ki ga tam imajo, tudi svojega lastnega prepričanja več nimajo, moramo dati nauk, da se od njih ne pustimo več komandirati. Naš denar in naši žulji niso za to, da bi se podpirali nemški zavodi, kakor so Súdmark in Schulverein, in da bi se v našem odboru tako delalo, kakor ti društvu hočete.

Volilci, ako želite mir v občini, ako želite lepo in redno gospodarstvo, ako hočete ostati gospodarji na svoji zemlji, ako nočete, da bi se z občinskim denarjem zidale še nove nemške šole, ako hočete, da bi ostala vaša občina cela — pridite vsi na volišče in volite slovenske može!

Vsak zaveden moč z izkaznico in glasovnico na volišče!

Slovenski volilni odbor.

Berači in — „gospodje berači“.

Priprost slovenski kmet iz Slovenskih Goric nam piše sledeče zanimivo in značilno pismo:

Nekaj notranjega me sili, da vam opišem dogodek, katerega sem doživel, dogodek, katerega bi opisal vsak, komur je kaj za resnico in pravico. Šel sem na polje. Med potjo srečam starčka, raztrganega, razcapanega, nesposobnega za delo. Prosil je po svetu pri dobrih srečih vsakdanjega kruha. Vprašam ga, iz katere občine je in zakaj njegova domovinska občina ne skrbi zanj. Začne mi razlagati, kako je njegova domovinska občina uboga in ž njim vred v pomanjkanju in revščini, in bi mu težko in z nevoljo dajala vsakdanji kruh. Zato da se mu zdi veliko boljše, da gre po svetu in si išče kruha pri bolj premožnih ljudeh. Dam mu po svojih skromnih močeh darilo, in on gre naprej. Ni šel pet minut, že mu pride nasproti žandar, vklene berača in ga pelje nazaj proti meni. Ko prideta do mene, nama berač še enkrat s tresočim glasom pripoveduje tok svojega življenja. Razvidela sva oba, da si revček ni sam kriv svoje usode. Živ ne more v zemljo. Orožnik: »Jaz sem zaprisežen, in po postavi sem zavezan, vas vzeti s seboj.« In to se je zgodilo. Orožnik je tiral berača pred sodnijo, od tam pa so ga djali v zapor.

Dva dni pozneje pridejo v našo vas trije zdravi, močni može; dva, navadna delavca, sta nosila na ramah vsak veliko vrečo. Tretji je pa bil skoro ves v zlato okovan. Na rokah je imel bele rokavice, v roki lep solnčnik. Na trebuhu pa se mi je zdelo da je imel prilepljen križec z napisom: »tukaj počivajo moji piceki«. Ko so prihajali proti hiši, mi molil ne eden ne drugi. Prosili so pri vsakem bornem kočarju in vse, kar hiša premore. In kmetje in kočarji, ki beraču z nevoljo mečejo kake drobtine, so posegali globoko v kašte in polnili globoke žaklje. In je prišel mimo orožnik in je spošljivo pozdravil gosposkega berača. In ni ga tiral pred sodnijo in ne v zapor...

Žalostno poglavje! Pri nas so ljudje še pač premalo izobraženi, ne upajo si povedati župniku v obraz: ne dam, ker imam sam jako malo, tako malo, da večkrat sebe in svojo družino težko preživim. Ko pa župnik in njegovi nosači odidejo od hiše s polno vrečo, takrat pa preklinjajo župnika in fiste, ki so jim pripomogli do tako visokih pravic, torej vse, ki imajo pri postavodaji besedo. Kmetje se razburjajo in jezijo zaradi duhovniške nenasitnosti. Pravijo, da bi župniku (pri nas!) pač morali zadoštovati dohodki, ki jih ima t. od velikega kmetkega

LISTEK.

Pisma Komarovega Mihaleka s Hüde lukje.

IV.

Lübi gospodi tan pr naroden listi!

Bogi hvala, ka de skoro tota hica minola. Sa se ali človeki najč več ne rači ka bi kaj dela. Samo leža bi ge celi den f senci, pa bi te ja kaj ali ne. Moja stara more zmiron iti z greblecoj nadme, če če, ka ji kaj naredim. Ovi den je htela, ka bi ji ša v varoš po kofe. Pa me je tüdi mogla najpret z greblecoj vudrti, pa še kropjačo za meno j vrči potli še sen se je zdigna. — No zaj pa mi fseglih ne žo, ka sen ša v varoš po kofe. Le poslušajte! kak sen v varoš priša, pa sen vida tan, kak sta se na sredi placa dva čeha bila. Kak je že pr ten navada, je eden bija bit, drugi pa je bija. Okoli totih dveh pa je stalo fse puno lüdi, med jimi tüdi en fest pa mladi gospot. Totemi gospodi se je ovi, ki je bija bit, smila, pa jemi je ša na pomoč. Kak pa je kcoj priša, pa sta se ovidya ki sta se bila, na ednok zglihala pa si dobra gratala, pa šla vküper los nad tega gospoda. Kaj takega pa se totemi najč ne senjalo, pa se je tak straša, ka je vzeja pete pot pazdiho, pa beža tak pünfrasto ka bi še pr dirki konje v špot postava. Gda so lüdje to vidli so se začeli po vampi pokati od smeha, jas pa sen se spota na našega gospoda dohtora Kukofca, pa si zmisla ka de se jin v Graci skoro ravno tak godilo. Gda

so začeli klerikalci v Graci opštrukcijo delati so jin tüdi dohtor Kukovec šli na pomoč, da so se jin klerikalci z jihovimi Piški pa Roškari smilili. No zaj pa so se klerikalci lepo na tihen z nemci zglihali, (nemci so pre našin klerikalcon obltbli ka de dežela zaj fsaki faroški küharci plačali fraj vožjo v Rim če de kaki fajmašter ali kaplan za to karto prelükja), gospot Kukovec pa do čütli ka po slaboj tovaršiji rada glava boli. Jas samo toga ne zastopin ka se gospot dohtor Kukovec neso pret spotli na tisti Slomšekof pregovor ki pravi: „Klerikalec je klerikalec te če se ga nese ali pela“.

Od liberalcof pa še niše ne takih pregovorof zmisla, to pa že za to ne ka liberalci rajši pešiče hodijo. Da sen jas tüdi liberalcof zato sen se tüdi peš napota v nedelo v Cerovec na tisto Stajnko Vrazovo slavnost. Jas sen od toga najč ne veda ka de tan kaj los te pa so nan to etan naš kaplan pred 14 dnevi na predgajnci rekli, ka de 21. avgusta v Cerofci veki špajs pa ka je dužnost fsakšega kršanjskega moža ka gre na toto slavnost, pa ka če pre ne bi dosti lüdi ta prišlo, bi kaplan Stühec hüdi bili. Jas sen si misla, Stüheca se nesmi svaditi, te bi še nazadjö od sv. Miklaža odišli te pa bi Miklašofčari nikoga nebi meli ki bi v graško tagešpošto pisa, ka je grosgrüntprasicca. Zato pa sen se tüdi jas napota f Cerovec na tisti špajs. Kaj prafzapraf bo, toga nan naš kaplan neso rekli. Kak sen tan po Žerovinšaki mašira te sen že čüja kak so z možnari strelali, pa sen taki veda ka de ali gostüvaje ali premicja. Kda pa sen ta f Cerovec k Vrazovin priša pa vida fse puno mešnikov, te pa sen že tüdi veđa ka de pret premicja kak gostüvaje. Pa sen se v obojnem

zmeša! Le poslušajte! En čas sen tan sta pa nesen veda ka bi nareda, te pa naednok prmaširajo tak štram, ka še najč pr soldakih nesmo tak štram defelirali, tisti lüdje v erdečih robačah, kres kere popi teko šinfajo, za jimi pa so prepetali tisti mandlci s kropjačami ki so za frete-ranare kršeni potli za jimi pa še prece štram nekši lüdje, ki so skoro tak vün vidli kak fajerberi. Fajerberkari pa venda tüdi neso bili ka ja majo tisti šprcafke toti pa jih neso meli. Kda so se toti fsi postavli tan pret Vrazovoj hišoj, te pa je zleza na predgajncu, ki je stala pred hišoj — no, kaj rečete gdo? Pr moj bogi düši ka nete vervali, pa resen je le — lahonjski Meško je bija. Te pa nan je on začēja prafti ka nas fse lepo pozdravla ki smo prišli slaviti Stajnka Vraza ki se je pret sto leti f totoj hiši naroda pa je Hrvaton pa Slovencon fse puno lepega znapisa. Pr moj veri sen bija fčista s sebe kda sen čüja, ka zna Meško tak fajn gčati. Sa gdo bi si k vrangi od enega lahonjskega jünčara to misla. Kak je s tiste predgajnce doj stopa te pa sen ša k jemi pa jemi roko stisna, pa je reka, ka si nesen misla, ka zna on tak fajn gčati. On pa se je postava, pa se je po prsih vadra pa reka: „Paj Mihalek znaš, veli, poslanec Meško ne tak hem-pasti kak vün vidli“. — No jas sen jemi s srca rat praf da. Te pa je še zlezlo na tisto predgajncu neko drugo süho slovo (ena baba je tan poleg zdihavala „oh ti lübleni Stühec“) pa nan reklo, ka de zaj meša. Da sen vida fse maširati k kapeli pa še sen si jas misla: „Če nič ne hasni, nič ne škodi“, pa sen tüdi ša k meši. Mešo pa predgo so meli neki fest gospot, ne ven so vuk ali medvid. No jas sen jih ne dosti gleda, da sen

farnega posestva, 2. kot plačo od države, in 3. od krstov, sprevodov, maš itd. Sprevede si računi naš župnik vedno od 40 kron naprej, popolnoma protipostavno. Od maš dobi na dan po 3 krone. Od vsakega krsta od 60 vinarjev naprej. Za pisanje krstnega lista vsakokrat eno krono. (Zakaj pa se pustite tako goljufati? Ali nimate knjižice »Stolnina ali cerkvene pristojbine«, katero je izdala »Narodna založba v Celju«? Že staro duhovniško geslo je: »svet hoče biti goljufan, zato ga goljufajmo!« Op. uredn.) Z vsemi temi dohodki je pač menda župniku že poplačan trud, ki ga je v svoji mladosti posvetil »učenosti«. Gotovo je, da brez bernje duhovniški trebuh ne bo nič manjši. To prosjačenje pri siromaških po naši m.....ski fari moramo imenovati naravnost požrešnost in pohlep po bogastvu, in je zbirca osobito v naši fari, kjer je že odkupljena, naravnost oduševstvo.

Mi kmetje za božjo voljo prosimo naše deželne poslanke in odločujoče činitele, naj se vendar enkrat odločno prepove to beračenje. Če priprost berač ne sme prositi in pojde takoj v luknjo, če ga zasačijo, zakaj bi smel prositi gosposki berač, okovan v zlato in v belih rokavicah. Duhovščina plava v izobilju, berači pa pri najrevnejših kočarjih. Tudi pri osrednji vladi se mora uplivati na to, da zastavi pri podrejenih oblastih svoj upliv za odpravo tega najkrivičnejšega davka. Kmetje niti verskih predpisov počasi ne bodo več verovali, ker vidijo, da so ravno Kristusovi napotniki pardon namestniki prvi, ki hočejo skopati vse k sebi in pod sebe. Govor gospoda župnika, da je zbirca (bernja) prostovoljna, t. j. če kateri hoče kaj dati, je prazen in za njega poniževalen. Oni berač, ki sem ga zgoraj omenil, tudi ni po silil jemal, ampak lepo prosil, naprošene darove sam nosil ter za darovalce lepo molil, in vendar je bil tiran pred sodnijo.

Pravice- in postavodajalci, kje ste?

(K tem priprostim, a globoko mišljenim besedam slovenskega kmeta nimamo nič pripomniti. Op. uredn.)

Poboj v Vrbju pred sodiščem.

V torek se je vršila pred celjskim okrožnim sodiščem razprava zoper Antona Peska, klerikalnega mladeniča iz Vrbja, ki je 17. jul. Franceta Cokana, vračajočega se s Ciril-Metodove veselice iz Žalca, napadel in mu prizadjal več poškodb z nožem, na kar je Cokan dne 20. julija umrl. Po zaslišanju prič se je dognalo, da so klerikalni mladeniči naravnost čakali pred Korentovo hišo na udeležence žalske veselice, kajti ustavili so Korenta, ki je prišel prvi ter ga stavili na odgovor, zakaj ga ni bilo na kler. veselici v Vrbju. Koj na to je prišel Franc Cokan, ki je, zaslišavši krik, hotel pomagati Korentu. Pri tem sta se takoj spopadla s Peskotom. Nobena od zaslišanih prič ni mogla potrditi, da bi bil imel Cokan nož, nasprotno je njegova žena pod prisego izjavila, da on sploh nikdar ni nosil noža seboj. Med rvanjem je Cokan napačno zakričal, da ga je Pesko z nožem zabodel. Pesko ga je še dvakrat cinično vprašal, ali to gotovo ve oziroma ali ima priče. Da bi bil on tudi kako rano dobil, tega niti v misel ni vzel. Pozneje je šele pravil svojim tovarišem, da je Cokan njega sunil z nožem v levo stegno. O tej rani pa so rekli zdravniški zvedenci, da je lahko mogoče, da si je Pesko sam prizadjal, ko je z nožem okrog sebe bil. Cokana so spravili takoj domov, ker mu je iz rane v prsih brizgala kri in je zrak skozi isto uhajal. Tri dni pozneje je Cokan umrl. Zdravniška zvedenca dr. Keppa in dr. Premšak, ki sta umrlega raztelesila, sta ugotovila, da je nož običajno ravno ob prsni mreni in da je smrt nastopila vsled otrnjenja srca. Ker tedaj prsna mrena ni bila predrta,

se ne more z gotovostjo trditi, da bi bila ta rana neposreden vzrok Cokanove smrti; to mnenje je izrazil tudi v razpravi na novo zaslišani dr. Jensenko. Predlog, katerega je stavil zastopnik Cokanove vdove dr. Kalan, da se naj zasliši tudi dr. Bergmanna, ki je Cokana lečil, je sodišče odklonilo. Protivila sta se temu predlogu državni pravdnik in zagovornik dr. Benkovič. Ker so Peskovi tovariši pričali, da je Cokan Peska bil s pestmi in da se je Pesko pred njim umikal, je bilo okrožno sodišče mnenja, da je ravnal Pesko v silobranu in ga je vsled tega spoznalo za krivega samo prestopka prekoračenja silobrana po §§ 2 g in 335 kz. ter ga obsodilo v trimesečen zapor, poostren z ednim trdim ležiščem vsakih 14 dni in povrnitev stroškov kazenskega postopanja ter zdravniških stroškov. Mi smo mnenja, da bi bilo bolje, ako bi sodišče v zadevi, ki je javnost tako zelo razburjala, storilo vse, kar bi bilo utegnulo duhove pomiriti in da bi bilo torej zaslišalo tudi zdravnika, ki je Cokana lečil zadnje dni njegovega življenja. Pa naj si bode temu kakorkoli, toliko je gotovo, da bi bil Peskov nož za en las prodril prsno mreno, v katerem slučaju bi bila seveda smrt nastopila edino le vsled bodljaja. Podivjanost in »odločnost« ljudi Peskove sorte (Pesko je pri razpravi izjavil, da je on najbolj »odločen« pristaš klerikalne stranke, zato ga naprednjaki sovražijo.) je dosegla vrhunec. Predlauskem je Pesko zabodel po klerikalnem shodu naprednjaka Šušteriča iz Žalca tako, da je dolgo ležal težko bolan, letos pa je zabodel, priredši s klerikalne veselice, Cokana, ki je tri dni nato umrl. To naj bi dalo uplivnim činiteljem v klerikalni stranki misliti. Skrajni čas je, da se napravi tej surovosti konec!

O kolero.

Iz vseh strani se čujejo plašni klici: kolera, kolera je tu, je že v Avstriji itd. Res je. Tudi pri nas v Avstriji, osobito na Dunaju, so zasledili par slučajev kolere, zanešene k nam iz drugih držav. Strašno pa divja kolera po Rusiji in tudi po južni Italiji se je jako razširila.

Bilo bi napačno, ako bi tajili, da je kolera že prav blizu nas. Treba je pravočasno ljudstvo opozoriti, kako se naj upre krutemu sovražniku.

Čistost, snažnost je prvo in glavno obrambno sredstvo tudi zoper kolero. Ni torej res, kar pravijo nekateri: »ah kaj, če jo moram dobiti, jo itak dobim in ji ne uideim!« in se nič ne brigajo proti njej. To so norci ali lahkomišelniki! Dokler se morem, se nevarnosti branim.

Kolero povzročajo bacili. Ti bacili so v vodi osobito v pitni. Če je torej v kakem kraju le sum za obstanek kolere tamkaj opravičen, umivajmo se le z dobro prekuhanjo in ohlajeno vodo in pijmo enako vodo. Pri kuhanju vode se bacili uničijo. Širitelji kolere so tudi vsa živila, ki so bila v neprekuhani vodi sprana, sadje, zelenjava itd.

Bacili kolere se vgnezdijo v tankem črevesu, kamor pridejo skozi želodec. Kdor ima zdrav želodec in torej zdravo želodčno kislino, pri njem ta kislina bacile pomori in pri takem človeku ni velike nevarnosti. Pri ljudeh slabih želodcev pa uplivajo bacili strašno in se tudi silno množijo. Odpadkov človeka, bolnega na kolero, se bog-nedaj dotikati, kdor pa se jih je na kak koli način dotaknil, naj se takoj očisti in naj vpraša za svet zdravnika.

Domovina kolere je v nekaterih krajih Indije, kjer včasih gospodari celo leto. Tamošnji prebivalci silno trpijo, ker ne poznajo zdravniških predpisov ter niti najnavadnejših pojmov o pravem

načinu življenja in — snage. Iz teh krajev se zanaša kolera v druge dežele. Največkrat v Rusijo, kjer je že samo letos pomorila nad 50.000 oseb, istotoliko, če ne več, pa je še vedno bolnih, in vsak dan jih zbolijo nove stotine. Tudi v južni Italiji se je zanesla in — kakor že zgoraj omenjeno — celo v našo avstrijsko državo.

Bacilov, kateri povzročajo kolero, se s prostim očesom ne vidi, ampak s povečevalnim steklom. Še le pri tisočkratni povečavi se vidi bacil kot mala en milimeter dolga črtica. V človeških črevesih se razmnože ti bacili v nekoliko urah strahovito. Iz vsakega posameznega nastanejo milijoni in milijoni novih. Ti bacili vstvarjajo v črevesih strahovito delujoče strupe, ki zopet povzročajo vsa znamenja, ki se pojavljajo pri kolero: strahovita driska, trajno bruhanje, krči v bedrih, nezavest in smrt.

V vsakem človeku, ki je umrl za kolero, se pri raztelesenju najde bacile; brez bacilov ni kolere. Ti bacili pa morejo priti v človeka le potom zavzivanja hrane in vode.

Ljudje, ki imajo kolero ali ki so bili v dotiki z na kolero bolnimi, raznašajo kolero in sicer tudi ljudje, ki so navidezno zdravi. Vse kar je kakorkoli prišlo z blatom ali bruhanjem od na kolero bolnega človeka v dotiko (bodisi da je le ena kapljica od tega priletela nevideno kam) je sposobno širiti kolero. Kakor že zgoraj omenjeno, so ljudje z zdravimi želodci in z dobro hrano veliko bolj varni pred kolero nego ljudje s slabimi želodci ali taki, ki si želodce s slabimi jedmi kvarijo. Zato se je mnogokje opazovalo, da je kolera izbruhnila v kakem kraju v ubožnejših rodbinah, dočim pri bogatejših ne. Ko začne bolezen splošno, je seveda mogoče, da nobena rodbina ni varna pred njo.

S kuhanjem in pečenjem se kolerine bacile uničuje. Zato se ne sme v času, ko grozi kolera, nič surovega jesti in nič nekuhanega piti. Sadje, kumare, solata, redkvice itd. se torej sploh ne smejo zavživati v času nevarnosti s strani kolere. Pred jedjo si vedno umij roke; na cesti imej rokavice; roke ne podajaj nikomur. Jedi si pripravljaj sam doma in vse dobro prekuhaj in prepeci!

To so nauki za slučaj, da bi se izvedelo, da je tudi v našo deželo že prišla nesreča. Za zdaj še to ne velja. Pač pa velja tudi zdaj kakor vedno geslo: največja čistost in snažnost!

Jz političnega sveta.

Pogajanja zaradi deželnega zbora? »Narodni Dnevnik« je pred tednom dni prinesel vest, da se štajerski namestnik Clary pogaja s slovenskimi klerikalci za opustitev obstrukcije v štaj. dež. zboru, in da bi bili klerikalci pri volji, proti gotovim koncestjam v to privoliti. Klerikalni listi sedaj poročajo, da je ta vest »Nar. Dnevnika« gola izmišljotina. Bomo videli, kaj bo prilično v treh tednih.

Ljubljana pod komisarjem vlade. Ker je ljubljanski občinski zastop ponovno volil Ivana Hribarja za župana, je vlada razpustila občinski svet in nastavila za vodstvo mestne uprave vladnega komisarja, zagrizenega nemškutarja Laschana. Tako namestavajo klerikalci s pomočjo vlade ukrotiti belo Ljubljano. Bomo videli, če bo šlo.

Češki poslanci v državnem zboru bodo napravili tesno skupno zvezo in bodo odslej dajali pravec tudi »Slovanski Enoti«, kjer je dozda komandiral dr. Susteršič in vse závozil.

škila bole ta nazaj gi so peli. Tan je bilo teko fest puc, ka nesen veda, kere bi prle zija. Pele pa so tote puce tak kak ajngeli. Premoj veri, ka še mi gnes grata vroče pr srci če se naje spotin. Samo toga še gnes ne ven kaj se mi je pr pucah bole dopalo, jihovo petje ali jihovi ksinti. Vse je bilo fajn. No, če bi moja stara to vedla, ka jas za drugimi pucami škilin, fse kropjače bi na meni spotrla. — No po meši smo šli obedvat ali na panket, kak so drugi pravli. To van rečen, če ne bi bilo fso jesti sprestano, te bi fčista fajn obedvali. Kak je bija tisti dugi Štühec sit, te pa je začēja na zdravje enega pa drugega piti, tak dugo, ka je fsen poveda ka ga veseli ka so prišli. Samo mija z gospodon dohtoron Plojon sma zapstojn čakala, kda de še od naji kaj poveda. Še le te, gda je Štüheca en drugi mešnik met rebra rüca, pa jemi neke na vüho od zaroblencof pa manir poveda, te še je le kaplan Štühec dohtori Ploji reka, ka ga veseli ka so prišli. Samo na Komarovega Mihaleka se niben vrag ne spota. Bog jin naj odpusti! No potli po obedi smo šli pa fsi gor k hiši, te pa je najpret Meško neke guča, te pa en gospot neke dugega po hrvački, pa še en drugi gospot po hrvački, potli pa še eden po slovensken. Fsi so cele legištore od tega Stajnika Vraza pravli kak je živa pa fse, jas pa sen si misla: Tristo vragof, mogočno ka de za kakših sto let teko gučof pa ljudi tan f Hüdoj lükji, pa do mene tak slavli. Te pa še sen si misla če do tüdi mene te tak fčista po klerikalnen slavli kak zaj Stajnika Vraza, pa če do se popi tüdi tak trgali zame kak zaj za jega. Špajs bi to bija. Zaj kres tote mešnike na fse

viže šinfan, za sto let pan „lubi Mihalek zgleđ kršajnskega moža“. Kda so bili fsi ti guči pr kraji, te pa sen se začēja šprancerati po tisten yrti gor pa dol, pa gledati, ge bi najša k kšega znanca. Najpret sen vida tistega debelega gospoda od Vaših cajting, ki se zmiron smejejo, pa ovega kaplana Honjeca z Marproga sen vida ki je pre najveksi šarš pr marijinih divicah pa čebih. Pa še dosti drugih klerikalnih ksintof sen vida, ki pa so, če še Roškarovega zeta od sv. Lenarta (je ne hanskneht, gospot je) kcoj prštejen, fsi fküper ne vredni ka bi odjih pisa. Najbole sen iska poslanca dohtora Korošca, da ba rad žjin neke od te visoke politike guča, pa ga nesen nigi najša. Kda sen enega mešnika pita, ge je kaplan Korošec, mi je poveda, ka tan gor v Beči židofske puce spreštímavle, kero bi po f-eh božjih zapovedih — krstija, pa nareda žje pošteno kršajnsko deklino. Kak sen pr toten špranceraji priša pojdočki k enimi štanti, ge so neke puce piti odavale pa sen čüja nekšo prasko. En strašno, strašno debeli pop se je zagaja tan v dva človeka s tistimi erdečimi robačami, pa jima prava ka sta liberalca pa prezverca, polek totega debelega popa pa je kokodajsa v tista dva z erdečimi robačami tak kak ea laški kokotek en grozno, grozno sühi pa mali kaplanček, ki bi lahko celi v eno hlačno od tega debelega zleza. Lüdje so si tan gučali, ka sta tota dva mešnika poslanec Ojzmeč pa kaplan Sagaj. Če je resen, te že neso lagali. Biti se ti vragovje neso hteli, toto prasko poslušati pa sen se jas navola te pa sen jin odiša, pa ša gor k hiši, gi se je ravno neki pijani človik na tisto predgajncu spravla. Pr moj veri ka se Van

ne zlažen, šestkrat je doj cvokna, pret kak je gor priša. Lidje so začeli: „Poslušajte, krapenski svetnik ma guč“. Toti pa je resen začēja gučati, pa se ziba, pa maha tan po tistoj predgajnci kak kaki opičjak. Lidje so se pokali od smeha, on pa je le dale guča pa maha. Fsega si nesen zapona od jegovega guča, samo to ven ka je reka: „Lidje božji! Afstrija je fajn dežela! Še celo po ajzlpani se človik lahko v Afstriji zapstojn vozi, če je le kšajt pa zna švindlati. — Jas pa sen norc, pa za švindlaje prehempasti, zato pa sen kaštigo plača, kda sen se hteja po ajzlpani zapstojn voziti. Afstrija je fajn dežela!“ Lidje so od režauja hripo dobli, moj soset pa mi je reka: „Viš taka teleta so glavni stebri kmečke zveze. To pa še je kcoj eden od tih, najbole pametnih zvezarof celega lotmerškega okraja“. „Kakšni osli še so le ti drugi“, sen si misla, reka pa nesen nič.

Da blo že na večer, pa sen se že cele komedije navola, te pa sen se napota domu. Pret kak še sen odiša še sen čüja, kak sta si tan dva gospoda pravla, ka je pre to škandal, kak je cela slavnost zašoštрана, pa neke od hempastih popof v pupravalnen odbori sta si gučala, jas pa sen fsen lüden ki so tan bili v žepi fige pokaza, pa ša domu. Samo to še sen si misla, če bi tista karuza tan spodi pot bregon znala gučati, bi neki pa neki kaplan erdeči grata.

Lepo Vas pozdravla

Komarof Mihalek.

Beleške.

Opozorjamo na današnji inserat „Proda se gostilna pri Ptuj“. Želeti bi bilo, da pride to posestvo v slovenske roke.

O strašanskem polomu v gospodarski organizaciji na Koroškem, kateri polom so zakrivili voditelji klerikalne politike, bomo obširneje pisali v prihodnji številki.

v Ljudsko štetje. Župani so dobili po en komad zakona o ljudskem štetju iz l. 1869, da bi se poučili o njegovih določbah in lažje izvrševali svoje posle pri štetju.

v Pregledni (kontrolni) shodi se po odredbi ministerstva za deželno brambo letos ne bodo vršili.

Podravska podružnica »Prosvete« v Mariboru je ustanovila ljudsko knjižnico v Negovi pri Radgoni ter pomnožila knjižnico »Bralnega društva« v Limbušu pri Mariboru.

III. Narodna zbirka dne 20. sept. 1910. Kot smo že poročali se vrši tudi letos v spomin na padle žrtve v Ljubljani „Narodna zbirka spodnještajerskih Slovencev“. Imena, žal, ne moremo spremeniti: nabrani denar ni namenjen samo v narodne, temveč tudi v dobrodelne in kulturne svrhe. Črez teden dni razpošljemo nabiralne pole in prosimo cc. nabiralateljice in nabiralatelje, da nam tudi sedaj gredo na roko! Saj je namen, ki ga imamo, idealen; in želimo, da vsak po svoji moči položi svoj obol na oltar domovine in nam na ta način pripomore do enako uspelih zbirk, kot ste bili prvi dve. Klub napr. slov. akademikov v Celju.

Naprodaj je lepo veleposestvo na Štajerskem z dobrodočo gostilno ob državni cesti med večjim mestom in trgom. — Pojasnila daje potov. učit. Ciril Metodove družbe gosp. Ivan Prekoršek v Celju.

Telefonična zveza Špilsfeld - Ljutomer bo koncem oktobra ali začetkom novembra gotova.

200 tisoč kron brezobrestnih posojil za vinorejce. Iz Gradca poročajo razni nemški listi, da je sicer štajerski deželni odbor že izvršil razdelitev brezobrestnih posojil v znesku 200.000 kron (katere je dala po polovici dežela, po polovici država) — a samo na papirju, ker denarja ne more poprej dati vinorejcem, dokler ni odobren deželni proračun.

Južna železnica leze v vedno večje denarne težkoče. Na jesen se pripravlja nova akcija za ozdravljenje njenih finančnih namer — in tudi nova pogajanja za stalno zvišanje tovornih tarifov. Tedaj naj govore tudi naši poslanci svojo besedo — škandalov in draginje pri tej železnici smo Slovenci do grla siti.

v Vzrok letošnje peronospore. V „Sl. Gosp.“ pravi neki brumen dopisnik, da je letos zato peronospora po vinogradih, ker v klerikalnem kozjanskem okraju preveč — pijejo. Dopisnik sklepa: „Žalostno, toda resnično. Bog nas hudo kaznuje za naš greh, pa k letu bo še — hujše, ker ne bomo imeli kaj piti!“

v Zanimiva iznajdba. Nadučitelj g. Špende in njegova žena v Ščavnici pri Radgoni sta iznašla zanimiv mehanizem, ki omogočuje tek šivalnega stroja, ne da bi ga trebalo gnati z roko ali nogi. Mehanizem omogočuje tudi ustavljanje stroja in regulacijo hitrosti. Dal se bode pričvrstiti tudi na starih strojih. Iznajditelja sta si zasigurala že avstrijski patent za svojo iznajdbo.

v Razglas 10 mesečnega tečaja za mladeniče na deželni kmetijski šoli v Št. Jurju ob Južni železnici. Ta tečaj se začne dne 7. novembra in se konča koncem avgusta pr. l. Sprejme se 24 učencev, mej temi 10 brezplačno. Drugi morajo plačati za celi tečaj 280 K v 2 poluletnih obrokih naprej. Med zadnjimi si lahko tudi nekateri izprosijo štipendije nekaterih okrajnih zastopov in posojilnic. Za ta znesek so učenci v zavodu oskrbljeni s poukom, stanovanjem, hrano in pranjem. Knjige, obleko in razne šolske potrebščine nabavljati si morajo posebej sami. Sabo morajo tudi prinesiti za celi tečaj zadoščujočo obleko, perilo in obuvale, potrebščine za snaženje in krpanje obleke ter obuvale. Za vsprejem se vpoštevajo le prosilci rodom Štajerci ki so najmanj 16 let stari in ki so dovršili vsaj ljudsko šolo s povoljnim vspehom. Prednost imajo starejši od 16 let, taki ki so že dalj doma ali kjer si bodi pri kmetijstvu sodelovali in posebno tisti, ki nameravajo po dovršenem tečaju na domačem posestvu naprej sodelovati, zlasti če nameravajo postati samostalni gospodarji. Lastnoročno pisane prošnje za vsprejem naj se vpošljejo najkasneje do 1. oktobra podpisane ravnateljstvu. Prošnjam naj se priloži krstni list, domovnica, odpustnica, oziroma druga šolska spričevala, zdravniško spričevalo glede telesne sposobnosti za ta poklic, spričevalo o nravnosti in za deželno prosto mesto ali kako štipendijo tudi spri-

čevalo o premoženjskih razmerah. Kateri hočejo na lastne stroške vstopiti, naj to opomnijo v prošnjah. Ravnateljstvo deželne kmetijske šole v Št. Jurju ob juž. železnici. I. Belle, ravnatelj.

Celjski okraj.

Zavraten napad na slov. trgovske pomočnike. Zakaj imamo v Celju policijo? V soboto zvečer po 11. uri so došli popolnoma mirno trije trgovski pomočniki g. Kolenca domov. Pred hišo g. Kolenca na Graški cesti pa so jih ravno pred vrati čakali trije nemški civilisti in 1 vojak (domobranec, pravijo, da se piše Kokol). Pomočniki niso nikomur ničesar rekli, temveč je eden pozvonil, da bi prišel hišnik odpirat. Tu so se začeli nemški pouličnjaki kar meni nič tebi nič zaletavati v pomočnika Zemljiča. Ko jih je ta vprašal, kaj mu hočejo, so ga začeli tepsti, in jeden, menda Gratschner, je potegnil nož, da bi ga zbedel v sence. G. Zemljič se je pa umaknil in zaboden je bil v roko pomočnik pri ključavničarskem mojstru Kossärju, Peer. Misleč, da imajo Zemljiča v rokah, so ostali vrgli Peera na tla in ga še večkrat zbedli, tako da so ga spravili v bolnišnico. Zemljič je tekel proti graški mavti, kjer so ga nemški napadalci dobili in vrgli na tla; pri tem ga je jeden nevarno zbedel z nožem v stegno. Ravno tam so ti nemški junaki streljali; ali v zrak ali na g. Zemljiča, se ne ve. Znamenito je, da celjske policaje ni bilo prej blizu, dokler ni bila cela stvar končana. Mogoče je dvoje: ali celjski policaji tako dobro stražijo, da celo tako bučni škandaov ne slišijo, ali pa principijelno ne gredo na pomoč Slovencev, ako jih napadajo po noči nemške barabe prav kakor navadni tolovaji. To je sedaj v 14 dnevih že tretji napad nemških barab na Slovence; pozivamo merodajne čimtelje, naj začnejo odločno akcijo za sanacijo razmer pri celjski policiji ali pa za podržavljenje iste. Slovenci pod takimi okolščinami ne bodo mogli ponoči nikamor po mestu iti brez orožja. Ali hoče visoka štaj. namestnija še nadalje gledati take razmere v Celju? Ali želi, da bi bili Slovenci »vogelfrei« v mestu?

Poročila sta se na Polzeli g. Radivoj Tušak, učitelj, in gospodč. Tilda Farčnikova, učiteljica istotam. Narodnemu paru želimo mnogo sreče!

Dobrnške toplice je obiskalo do 1. septembra 509 strank z 871 osebami.

Iz Laškega trga nam pišejo: Veter, deževje in pa mrzli dnevi bodo odgnali te dni zadnje letoviščarje in kopališke goste. V našem trgu in kopališču bo zopet vse prazno in tiho —no, sicer tudi doslej ni bilo bogve kaj življenja. Letošnja neugodna sezona je posebno hudo zadela Gunkelovčeve toplice v Laškem trgu. Kdo bi tudi šel sam na slabo vreme in pa — v te toplice z njihovo neutemeljeno draginjo! Podražile so se kopeli za enkrat toliko, sobe so navzlic svojemu staremu pohištvu tudi drage, in še dražje se ti zaračunajo, ako si tako predrzen in greš večerjat v trg mesto v kopališko »restavracijo«. O tej bi se dalo marsikaj povedati! Obrtniki v trgu res od toplic prav nič nimamo. Želeti bi bilo, da bi prišle naše toplice v druge roke — morda bi se potem povzdignile in prinašale zares koristi trgu in okolici.

Iz Vranskega. 28. avgusta ponoči sta došla dva kmečka fanta iz jeronimske občine na Vransko, in sta klicala, oborožena s palčami, vranske fante »na korajžo«. Stražnik Ban je hotel prepričljivo odpraviti, a fant Slapnik ga je zbedel z nožem v levo roko.

Sv. Štefan blizu Šmarja. Ko sem nekega dne šel mimo nekega gaja in premišljeval, zakaj se vendar klerikalci in liberalci tako črtijo, me pa vzdrami iz moje zamišljenosti žensko govorjenje. Postanem pozoren. Marsikaj so se pogovarjale, zraven pa objemale kakor dva mlada mucka. Menile so se, kako bi te kljubostne liberalce odpravile od Sv. Štefana in kako bi vsem čitateljem „Nar. Lista“ ogrdile ta napredni list. Veste, ljuba dekleta ali žene, ne skrbite preveč za take stvari, katerih še ne razumete. Rajši ko za take stvari skrbite raje, da boste s svojimi v lepi slogi živeli, n. pr. Z. K. s svojo svakinjo, druga s svojim možem, in bodite rajše ponoči vsaka na svojem domu, kakor pa da se po tujih hramih potičete. — Za danes naj zadostuje to, ako ne bo nič boljše, bom pa drugokrat bolj ostro streljal. Neki ženki, ki je danes še nočem imenovati, pa svetujem, naj nikar svojega moža okoli ne sramoti in tako zakonskim ljudem slab zgled daje.

Sv. Štefančan.

Celjski Ciril-Methodovi podružnici ste poslali CMD 500 kron (dar sl. Južnoštajerske hranilnice), ta zavod je te dni tudi nakazal naši šolski družbi 3 × 200 kron. — Priporočamo v posnemanje!

v Iz Hrastnika. Že preteklo leto smo apelirali na občino, naj stori potrebne korake, da se poštni urad prestavi v sredino kraja iz krištofske občine (mi nismo zahtevali, da se ustanovi še ena pošta!) čemur je bilo poštno ravnateljstvo odločno nasprotno. Naj bi se ravnateljstvu stvar pojasnila, pa bi morda šlo. In poštna uprava naj vpraša tudi Slovence, n. pr. slovenske trgovce, slovenska društva, ki imajo obilo poštnih pošiljatev, šolo itd., ne pa onih, ki so stvari principijelno nasprotni, ker, no, ker smo Slovenci prvi zahtevali to prepotrebno premembo. Pripomnimo tudi, da je prostor na razpolago, če bi se hotelo pošto prestaviti. Ali naj utemeljimo resničnost te potrebe? Vsak nalo težji zavitek, ki pride po pošti, nas

stane včasih po celo krono več, ker moramo poslati ponj na periferijo kraja. Kako pridemo do tega? In en dan pobira pismonoša iz nabiralnikov ob pol 9. uri, drug dan zopet ob 10. uri itd., tako, da človek nikdar ni gotov, ali se bo njegovo nujno pismo že odposlalo ta dan dalje, če ga vrže v nabiralnik, ali ne. Res razmere, ki jih ni najti niti v hrbovskih vaseh, ne pa v velikem industrijalnem kraju. Mi prosimo in pozivamo torej slavno trboveljsko občino, naj ukrene potrebne korake, da se pošta prestavi v sredino kraja Hrastnik, dotlej da se to zgodi, se naj pa na poštne nabiralnike napiše čas, kedaj se pisma zbirajo, a ta čas se naj tudi strogo drži. Zelo ustrezno bi bilo, če bi se dostavljala pošta tudi popoldne po poštenem vlakcu. Po našem mnenju bi se morda namesto opoldne dostavljalo ob 5. uri, če ni mogoče trikrat na dan. Upoštevajte opravičene naše želje!

v Iz Št. Jurja ob Taboru. V Ojstriški vasi je zopet začel razsajati legar. Zboleli ste že dve osebi. Minulo zimo so ga imeli v tej vasi polnih 6 mesecev.

Iz Ponikve ob Juž. žel. Zadnji nedelji je bilo pri nas bolj živahno kot navadno. Prvo nedeljo je priredila naša podružnica Ciril-Methodove družbe letos že drugo veselico z igro »Ne kliči vraga«. Prišlo je bilo lepo število zunanjih gostov, posebno iz Šentjurja. Pogrešali smo pa domače može. Ugibalo se je o vzrokih, toda pravega ni zadel menda nihče. Naš župan se to pot ni odpeljal, veselice se pa tudi ni udeležil. Mogoče ga bomo imeli čast pozdraviti na prihodnjih naših zborovanjih in veselicah, ko ne bo več župan. Sicer pa s starimi ni več računati. So starokopitni in ošabni. Društveno življenje jim je neznan stvar. V gostilne zahajajo sicer radi, posedajo tam po cele dni in se ga nalezajo, da je veselje. Za kako pametno stvar jih ne dobiš in če bi jih z bikom vlekel na shod. Ponikovljani so res nekaj posebnega.

Pa ne morda samo takozvani liberalci, ampak tudi podrepani niso veliko boljši. To je pokazal mladeniški shod, ki so ga priredili minulo nedeljo klerikalci. Priprave velikanske, slavolok, slovenske, cesarske in papeške zastave, mlaji, vse je pričalo, da se kuha na Ponikvi nekaj posebnega. Ne glede na slabo vreme je končal shod mladeničev, ki so se dali namestovati po ženskah, prav klaverno. Prišel je župnik Gomilšek in govoril veliko — nepristopnim ponkovskim ušesom. Prišel je general klerikalcev, pater Korošec, udrihal po celjskih liberalcih, da je bilo groza. Mladeniči v ženskih krilih so ga gledali in poslušali z nastežaj odprtimi ustmi — to je bilo vse. Potem je govoril še ponkovški fant in nazadnje se je razkoračilo »cvetje slovenskega naroda«, naš kričavi poslanec Vrečko. Komaj je odprl usta, so jo poslušalci popihali. Verjetno, dober želo-dec mora imeti, ki more njegove klobasarije prebiti. Videli smo tudi nekaj šentjurskih fajberkarjev, zelo čudnih postav, ki so vse, samo ognjegasci ne. Prireditelji tega shoda so menili, da bodo to nedeljo nekaj zgodovinsko važnega uštimali. Kajti naročili so si iz Celja fotografa Lenza. (Natančno po geslu »Svoji k svojim«. Op. uredn.) Čim dobim kako sliko, pošljem uredništvu slavne gshte na ogled.

In nazadnje je bil konec vsega, kakor povsod. Gospodje duhovniki so se umaknili v farovž, da si okrepijo duše in trupla. Za njimi je capljal tudi poslanec Vrečko. Udeležniki shoda, može in žene, fantje in dekleta, pa so se razšli po gostilnah, ki so bile to nedeljo nabito polne. Da bi bilo Koroščevo zabavljanje nad liberalci kaj škodovalo, ni bilo opaziti. Kajti katoliški mladenič je sedel poleg liberalne mladenke in narobe tako lepo in so se parčki tako dobro razumeli, kakor angeljci v svetih nebesih, katerih nam liberalcem duhovniki ne privoščijo.

Na zborovališču je ostal samo pomočnik fotografa Lenza in jokal neprestano. Mojster je bil namreč strogo naročil, da mora izterjati od župnika 20 kron, od kaplana pa 51 K, ki sta jih ostala dolžna, ko je prišel fotografirat župnika in njegove goste povodom njegove sedemdesetletnice. Fant je jokal do kolodvora, ker ni mogel mojstrovega ukaza izvršiti.

Iz tega poročila vidite, celjski liberalci, da ni bilo na Ponikvi nič hudega. Ciril-Methodova podružnica je položila blizu 40 K domu na altar; klerikalni mladeniški shod pa je napravil našim gostilničarjem ter fantom in dekletom prav dober dan.

Kako postopajo celjski nemškutarji s slovenskimi kmeti na celjskem trgu? Tržne razmere same na sebi so v Celju take, da ima vsak mitničar menda pravico suvati in psovati slovenske prodajalce. O tem bomo enkrat spregovorili obširneje in resno. Pa tudi nemškutarski odjemalci sami se obnašajo proti našim slovenskim kmetom tako, kakor bi bili ti njihovi hlapci. Nabaše si vam taka celjska dama, ko je najboljša iz koša izbrala po mili volji, polno košaro, če ji pa ni cena po volji, pa zmeče zopet vse nazaj in tako težko pridelano blago le kvari. Potem pa še povrh tega opusje prodajalca za bindišarja itd. Tako postopanje si bomo kratkoma prepovedali. Toliko moči, gospodje, imamo danes v bližnji in daljni okolici, da organiziramo vse te kmetovalce, ki nosijo na trg, v prodajalne zadruge, in če že ravno hočete, se vam zna res zgoditi, da bomo v pravem pomenu besede izstradali to celjsko nemškutarsko gnezdo. Zato pamet in obnašajte se proti našim kmetom kot ravnopravnim državljanom!

Od Sv. Jurja ob Taboru. Ko je bil pred meseci tukajšnji župnik Zdolšek za svoje »plodonosno« delo odlikovan z nezasluzenim križcem, se je beračil po fari denar, češ, da se mora tako izvanredno odlikovanje proslavljati z največjim pompom. Nabrala se je v to svrhu večja svota — slavje je izostalo — denar pa je izgini neznanu kam, — v katero nikdar polno malho. Zahtevamo, da se dotični »mili darovi« porabijo v dobrodelne namene in prepričani smo, da se gospod župnik Zdolšek, ki ima več tisočakov kakor let, strinja z našim predlogom. Mislimo, da bi bilo človekoljubnejše delo, ako se nabrane svote kronice sorazmerno razdele med občinske ubožce in porabijo v nakup oblek ubogim učencem, nego da se razmetavajo v take brezmiselne stvari. Kaj poročete še vi, gospod župan Lesjak k temu? Skrbite kot »vzor« županov, da se naši želji ustreže in tudi temu, da izostane čukanje ponočnjakov Čukov, ki moti utrjeno prebivalstvo v spanju, kakor tudi premetavanje čebeljakov, sicer se uresničijo bešede: »In spet se oglasi jih sto, Lesjak nam županil ne bo.«

Iz Noveštite pri Gornjemgradu. Znani nemirnež pri Novištiti se je zopet razsrdil, kajti napisal je cele tri dopise za »Slov. Gosp.«. Seveda v njih zagovarja »miroljubne, trezne« in klečepazne klerikalce. Po liberalcih pa udriha, da je veselje. Posebno g. nadučitelja I. Kelca si mora posebej privoščiti, kateri pa očitno prezira njegove surove napade. In to je tudi prav. — Pravi, da g. župnik ni kriv, ako je zganjpitje tako razširjeno, ker je šele 4 leta tukaj. Ali tega tudi ne morete zabraniti, da bi se tik cerkve v cerkveni hiši pogubonosno zganje prodajalo? Potem imate malo upliva. Bržčas ga Roter iz kake kloster-ske fabrike naročuje, potem se pa že sme v cerkveni hiši točiti. Bo treba okrbeti, da bo financar bolj pazljiv na to šnopsarijo, ker nima dovoljenja, da ga notri pijejo. Omenja tudi, da so v neki napredni hiši prepri. G. župnik, ali ni to v vaši župniji? Ali ni potem tudi vaša dolžnost, dotične ljudi poučiti? Dolžnost duhovnika je vendar, med farani delati mir, ne pa prepir. Tudi piše, da naj bi se liberalci katekizma učili, da bi potem znali spoštovati svojega dušnega pastirja, kateri baje tako lepo skrbi za naš dušni in telesni blagor. O tem pa dvomimo. Ali skrbi za dušni in telesni blagor svojih faranov človek, kateri pošteno ženo obrekuje, ji očita nemoralno življenje, tako da njen mož to celo v Ameriko zve, česar posledica je, da mož začne dvomiti o njeni zvestobi, in je srečno zakonsko življenje končano? Tudi o tožbah piše. Resnica pa je: G. nadučitelj je tožil neko dekle, od katere se je g. župnik ponižal došti marnov sprejeti. Prišla pa je ona g. nadučitelja prosit odpuščanja, in je ta tudi odpustil. Da Muzovka župnika ni tožila? Resnica je to-le: Ona je šla k sodniji, da bi tožila, a svetovno znani sodnik Grebenc jo je nahrulil, češ, da on tožbe ne vzame. Zakaj? Pristranost! Sreča, da njegova slava gre k zatonu. Ako bi ona tožbo vložila po kakem odvetniku, bi g. župniku slaba predla. Bodite miroljubni, ne delajte združbe, pustite politiko, s katero ste se že neštetokrat blamirali, držite se svojega poklica, in dobri si bomo. Obnašanju pa, kakoršnega ste zdaj, bomo zmiraj nasprotovali, ker trmoglavosti vaši se nikdar ne uklonimo. Nekje pa je zapisano: »Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe!« In tudi: »Moje kraljestvo ni od tega sveta.« G. župnik, premišljajte te besede in ravnajte se po njih, potem vas bomo spoštovali.

Od Sv. Štefana pri Šmarju nam pišejo, da očka Pungaršek, odkar so bili v »Narodnem listu imenovani poleg Jesihovke, strašno delajo zoper naš list. Nam je to sicer vseeno, ker so bile že hujše moči v boju proti našemu listu kakor so oče Pungaršek, pa nas še ni konec. Zato smo tudi zdaj brez skrbi. Mislimo pa, da bi bilo prav pametno, ko bi se ne razburjali, in bi pustili naprednjake pri miru. Sicer bi znali enkrat priti gori k Štefanu in vprašati za razne račune. Razumeli?? Ne bomo kar tako meni nič tebi nič pustili gospodariti samo par oseb po mili in dragi volji! Pravica in resnica — je naše načelo, in če je to okmu prav ali ne!

Iz cinkarne v Gaberju nam pišejo, kako nesramno se postopa po dovršenih volitvah z ubogimi že itak čisto izžepanimi delavci. Pri tem se posebno odlikuje neko nbogo »nemško« človeče, ki sliši na ime Rešetar; rojen je baje v leseni bajti nekje pri Črešnjicah. Ta nbogi človek se je na dan volitev celo tako daleč spozabil, da je rekel svojim sotovarišem, koje pozna dobro kot može poštenjake druge vrste kakor je on sam, besede »Nur fest deutsch angreifen«. Ker pa njegovi zavedni tovariši niso volili nemčurjev ampak se storili kot pravi možje svojo dolžnost, se to revše sedaj hoče nad njimi znašati in jih v svoji nemnosti šikanirati. Za to nam pa bode pač kmalu pošla potrpežljivost in ukrenili bomo druge korake, da se temu možiču primerno posveti. Tudi g. Vinka Hölcerna opozarjamo, naj opusti razne neslanosti napram delavcem in tudi agitiranje za presnažno gostilno Lasmance, drugače še tudi njega kaj neprijetnega zadene. — G. rudarskega svetnika pa prosimo najvljudneje, da te šikane, katere se vršijo brez njegove vednosti v interesu vseh delavcev odstrani, kajti kot delavci državnega podjetja bi morali biti pač vsi enakopravni. **Prizadeti cinkarnarji.**

Na Vranskem je umrla dne 30. m. m. gostilničarjeva soproga Ana Lukman, rojena Žgank.

Bila je vrta žena, zlata mati, skrbna gospodinja. Naj v miru počiva!

Ivan Hribar,

bivši župan Ljubljane

Brežiški okraj.

Iz Zabukovja. Že več let smo imeli lep mir v naši občini — do letos, ko ste se vi, visoko učeni g. Jožef Vrečko, povrnili domu. Prvo Vaše delo je bilo, da ste sklicali shod, na katerem ste hujskali ljudstvo in ga pripravljali za občinske volitve. — Ne zaslužite sicer, da bi se pečal z Vami; pribijem samo to, da je lažnivec tisti, kdor piše v »Slov. Gospodarju«, d. mi je predsednik shoda g. Franc Vodičar odtegnil besedo. Grdo je bilo od Vas, ker ste napadli svojega nekdanjega kateheta č. g. župnika Volfa, katerega sem moral jaz zagovarjati. In kdo je zopet miril ljudi, ko ste napadli tukajšnjega č. g. župnika, če ne liberalci, kakor me dopisun v »Slov. Gosp.« naziva? — Dopisnik pravi, da sem se jaz delal ljudem prijaznega, kadar so bile kake volitve. Sedaj Vas pa vprašam, g. abiturijent J. Vrečko, ali se še spominjate na pismo, ki ste ga ob času državnoborske volitve meni pisali iz Maribora, naj se le dobro držimo in naj ne volimo črnuha, pismo pa naj sežgem, da ne bo oče vedel? — Imeniten kandidat za mariborsko bogoslovje ste, lahko bodo veseli, ko bodo dobili takega veteranjaka. — Vem pa dobro, da se je dopis v »Slov. Gosp.« čez mene skrpučal v Lašah. Ako ima dopisnik »Slov. Gosp.« čisto vest kakor jaz, naj se podpisje. Ako pa ne bo konca osebnih napadov v »Slov. Gosp.«, imam pa take v zalogi, da se vam bodo lasje ježili. V Stopah, dne 1. septembra 1910.

Jože Božič.

Iz Vidma ob Savi. Minulo nedeljo se je opazilo, da tudi pri nas ni vse tako črno in zaprano, kakor se navadno misli, če se omenja naš kraj. Narodni Videmčani so namreč priredili ob obali Save v prid Sokolskemu domu v Krškem ljudsko veselico, h kateri so povabili razna sosedska sokolska društva. Prireditelj je uspela — kljub vsem zaprekam in težkočam — nad vse pričakovanje dobro, in to v vsakem oziru. Duša vsemu je bil seveda vrli narodnjak in navdušeni borilec za sokolske ideje g. R. Arnšek, ki tiči radi teh »veleizdajalskih« lastnostij nasprotnikom že davno v želodcu. Ni se ustrašil nobenih ovir, katere so mu stavili gotovi germanski (?) ljudje na Vidmu, temveč prijel je odločno za delo in s tem vspodbudil tudi druge, tako da se je pripravilo vse kar je bilo potrebno, da se dostojno sprejme čile sokolske bojovnike. Ko smo vidli vse to, smo mirno pričakovali nedelje, kajti upali smo, da je uspeh gotov. In nismo se varali! Prihiteli so gostje in Sokoli od vseh strani, vrta sokolska društva iz Krškega, Brežic in Rajhenburga so telovadila, da je še lajik občudoval samozavesten nastop in precizno izvajanje vaj. «Ko vidimo te čvrste postave, te jeklene mišice, nam nehote pride na misel, da v tako zdravem telesu mora bivati i zdrava duša! Prišle so tudi dične krške sokolice, katere je nepotrebno hvaliti, ker so po svojih nastopih itak dobro znane. Med gledalci pa smo opazili nekaj prav veselega, a nekaj tudi žalostnega. Vesel je bil pojav, da so tvorili pretežno večino gledalcev kmečke fantje in dekleta, ki se niso ustrašili hudih kaznij, s katerimi so jim grozili dobro (boljše: slabo) znani elementi; žalostno pa je bilo to, da ljudstvo še ne zna v polni meri ceniti takih sokolskih prireditelj. Temu bi bilo seveda samo pomoči s tem, da bi se tudi pri nas na Vidmu bolj pogostokrat kaj enakega priredilo. Po telovadbi je bila prosta zabava, srečolov, ples itd. Uspeh je bil tukaj velepovoljen. Glavnih zaslug za to so si stekle narodne videmske dame, med katerimi sta si gospa Marica Kruharjeva in g. Piškurjeva pridobili vsled svojega neumornega dela častna mesta. Enako mora pohvaliti vsak požrtvovalnost gospice Arnšerkove, Ranovčeve in Švigljeve, kakor sploh

vseh gospa in gospodičen, ki so skrbele za to, da se je vsem gostom pokazalo, da so nam mili in dragi! — Videmčani pa smo ponosni na vspeh prve naše sokolske slavnosti.

Rajhenburski kaplan Tratnik, o katerem smo svoj čas poročali, da je hotel razbiti ustanovno zborovanje Ciril-Methodove podružnice v Podsredi, je imel sedaj priliko se radi svojega nelepega obnašanja na tem zborovanju zagovarjati pred sodiščem v Kozjem. Prosil je po svojem zastopniku za poravnavo g. potovalnega učitelja Prekoršeka, ki je v to tudi privolil pod pogojem, da plača kaplan Tratnik 40 K za C. M. D., izjavo v »Narodni Dnevnik« in vse stroške.

Iz Brežic. Mnogo se je že pisalo o zastopljanju slovenščine in nemškutarjenju pri brežiškem okrajnem glavarstvu, toda vse zastonj. Zdi se nam, da se gospodje iz slovenskih strank očitno norčujejo. Baronu Steebu se niti ne zdi potrebno, da bi slovensko pisane vloge slovensko reševal. Dvojezične tiskovine se izpolnjujejo le nemško. Tako so se odposlali lani in letos plačilni nalogi za vojaško takso izpolnjeni le v nemškem jeziku, dočim so bili prejšnja leta izpolnjeni le slovensko, saj drugače tudi biti ne morejo, ker v tem okraju Nemcev sploh ni. Par nemškutarjev v Brežicah ne pride v poštev. Isto je bilo tudi s pozivnicami k naboru. V okraju, kjer so izključno slovenski naborni obvezanci, se pošljejo pozivnice nemško izpolnjene. To navado je upeljal kancelist Jantscher, znani prijatelj mestne policije. Sicer od človeka, ki se družji z zloglasnim občinskim tajnikom Schallonom, kaj drugega ne moremo pričakovati. Skrbeli pa bomo, da nas človek brez vsakega značaja, ki si je svoje znanje pridobil še pri vojaki, tam takorekoč se učil pisati in brati, ne bo de na tak način žalil. Odslej se bodo take tiskovine dosledno vračale. Dolžnost nabornih obvezancev je, da v slučaju, ako dobe nemško izpolnjeno pozivnico, isto takoj kot nerazumljivo vrnejo. Gospodu kanclistu pa svetujemo, da si kaj takega več ne dovolji, ako hoče, da se bomo mirno gledali.

Zabukovje. Še nekaj o »veleučencem« abiturijentu Vrečku in njegovem značaju: Ko je napravil maturo, prosil je, naj se napiše v njegovo izpričevalo, da je rojen v Podgorju, ne pa v Zabukovju, ker ga je sram, da je iz Zabukovja (boji se namreč, da bi mu kdo ne rekel Zabukove). Tudi se je bahal, da ne bode hotel imeti v Zabukovju nove maše, ampak v Sevnici. (Govori pač, kakor bi imel novo mašo že v žepu.) Koncem njegovega volilnega shoda v Zabukovju pa se je vršil sledeči prizor: Oče našega kandidata za teologijo je nevoljno pogledal sina in mu rekel: »Ti, pusti od sedaj Zabukovje pri miru in se brigaj za teologijo. (Jako pameten nasvet, pa ne vemo, če bo kaj izdal!) Novo mašo boš pa v kateri drugi cerkvi imel, ne tukaj.« Nto se oglasi Bauman Alojzij rekoč: »Kaj zato, smo prebili do sedaj na hribu, ker nismo imeli nove maše, bomo tudi v tem slučaju; zato se še hrib ne bo podrli.« Navzoči so se glasno krohotali. Kar se tiče nove maše Vrečkove, je splošno ljudsko mnenje (ljudski glas božji glas, kaj ne, g. Vrečko?), da bode težko kedaj novomašnik, ker nima zato poklica, ampak ima prerad punce, dasi te za njega ne marajo, ker je preveč vsiljiv. To je tudi sam potrdil v Sevnici v navzočnosti več oseb rekoč: Če punce za njega ne marajo, lahko dob; učiteljice. Kako tudi te o njegovem značaju sodijo, vam navedemo iz pisma neke pametne in inteligentne gospice sledeče: »Od kake inteligence pri bahaču Vrečkotu še govora ni. Poznam dosti dijakov, ki kaj več razumejo, pa se ne ponašajo tako. Ta pa komaj naredi maturo, se že hoče delati slovitega in imenitnega moža. Bo še precej vode izteklo, predno bo iz tega gospodiča res gospod, najbrže pa nikoli. Da! Bog, da bi bilo malo takih duhovnikov, kakor bo znabiti g. Vrečko!« Sicer smo mnenja, da še morda v semenišče ne bode sprejet, če pojde kašo pihat. Če ga pa v semenišče sprejmejo, posvetiti hočemo še bolj v temo, da bode pomnil, kako je prišel v Zabukovje delat združbe ter da bode ravnateljstvo mariborskega semenišča natančneje poznalo vzor-značaja in morda bodočega bojovnika svete katoliške cerkve.

Ptujski okraj.

Sv. Bolfenk pri Središču. Kako patriotičen je naš »kardinal« Zadravec, priča dejstvo, da je na dan osemdesetletnice našega prevzvišenega vladarja po »tibi« maši, ko se je začela intonirati cesarska himna, pobegnil izpred altarja, kakor da bi ga pičil gad. V vseh drugih cerkvah se je služila ta dan slavnostna maša in so duhovniki bili vsaj to leto toliko obzirni, da so ostali pred oltarjem, dokler se ni izpela cesarska pesem. Našemu župniku se seveda to ni zdelo vredno, ampak je po stari navadi s svojo neotesanostjo žalil patriotični čut šolske mladine in vseh navzočih. Naj bi storil to kak uradnik ali učitelj, takoj bi ga smatrali kot veleizdajalca in ga obesili na prvi klin. Dasi ta župnik že ves čas svojega bivanja pri Sv. Bolfenku tako postopa in se je to že tudi javno ožigosalo, se vendar dosedaj še ni ničesar ukrenilo. — Radovedni smo, če bo uradna oblast tudi letos spregledala to nepatriotično postopanje našega »kardinala«.

Sv. Bolfenk pri Središču. V Lačevsi je umrla pred kratkim na zastrupljenju krvi, ker se je urezala s srpom v nogo, mlada gospodinja Marija Štampar roj. Trstenjak. Zapustila je štiri majhne otroke. Žalujočemu možu in starišem, ki so zgubili edino hčerko, naše iskreno sožalje!

Črnogorska kraljevića Mirko in Danilo

Iz Središča. Po nemarnosti starišev, ki so krivi, da njihovi otroci pridejo do žveplenk, zgodila se je v nedeljo, dne 28. m. m. popoldne nesreča. Pogorelo je gospodarsko poslopje, nekdanj last Marije Dečko, zdaj last središke kapele, podružne cerkve. Hitri pomoči ognjegascv iz Središča in okolice se je zahvaliti, da se ni užgala tudi hiša in hlevi. Ko bi se zadnje zgodilo, užgale bi se še tri ali štiri hiše z gospodarskimi poslopiji vred in tudi cerkve bi ne bilo mogoče rešiti.

Umril je v torek zjutraj v ormoški bolnišnici Jakob Košak, bivši kaplan pri Veliki Nedelji Pokojnik je bil rodom Ljubljancan. Pobrala ga sušica.

Iz Žetale. Po dolgem odmoru si je dovolil naš dični potovalni učitelj g. Pirstinger zopet malo šale z našimi ukaželjnimi posestniki. Dal je namreč oznaniti v nedeljo 4. t. m. po rani maši, da pride danes v pondeljek ob 10. uri dopoldne v Žetale in da bo predaval o vino- in sadjereji. — Zbralo se je res nekaj mož ob določenem času v gostilni g. Berlizga, a prešla je deseta, enajsta in celo dvanajsta ura, a koga — ni bilo — gosp. Pirstingerja! Može so godrnjali in vpraševali drug drugega, kaj naj to pomeni, in ali je dovoljeno možu, ki je od naših žuljev plačan, da se iz nas norčuje. Mar misli g. Pirstinger, da imajo naši kmetje toli časa na razpolago, da se jih lahko za nos vodi kakor njemu drago? Ali bi ne bilo bolj umestno, da bi se predavanja na kmetih vršila ob nedeljah in praznikih, da bi se ljudstvo, ki pride k maši in po raznih opravilih v Žetale, lahko udeležilo predavanj? — A kaj je g. Pirstingerja na tem, ali ga pride kdo poslušati, ali ne, samo, da so kilometri na papirju! Ob nedeljah in praznikih pa je na Slatini bolj „luštno“! Kaj ne, g. Pirstinger?

v Iz Št. Janza na Dravskem polju. Te dni nastopila jeden visokošolec in jeden učitelj s čolničem potovanje po Dravi in Donavi do Belgrada. Obljubila sta, da bosta pošiljala poročila s tega zanimivega in precej drznega potovanja.

Pomanjkanje brzozavniš uradov v Halozah. Iz Ptujta nam pišejo: V celih Halozah s svojim velikim vinskiim prometom nimajo niti jedne brzozavne postaje razun zavrčke! Lahko bi se ustanovila n. pr. pri Sv. Barbari v Halozah in še drugod. A na eni strani nočejo občine ničesar prispevati, na drugi pa se poštarji sami branijo takih postaj ravno tako kakor nastavljanja pismonošev. Tako se zgodi, da važnih pisem in vesti ne dobimo pravočasno v roke; lahko bi trdili, da smo iz Berlina lahko prej obveščeni o kaki stvari kot iz bližnjih Haloz! Prometne zveze se danes na Sp. Štajerju na škandalozen način zanemarjajo. Ni brzozavniš ne telefoničnih zvez — prav kakor da bi tudi mi ne bili avstrijski davkoplačevalci in državljani!

Slovenjegraški okraj.

Iz Velenja. Tukajšnja šulferajnska šola se bode baje letos razširila v dvorazrednico. Kakor slišimo, se že »Maks« zelo veseli na to, kajti mastni judeževi groši se bodo na ta način podvojili. Dober tek!

Iz Velenja. Kakor piše zadnji »Slov. Gosp.«, se je v Št. Andražu pri Velenju veselica, katero je priredilo tamkajšnje izobraževalno društvo, baje vrlo dobro obnesla. Vprašamo dotičnega dopisnika, kaj pa je z gospodi dr. Verstovškom, Pušenjakom i. dr., katere ste že več mesecev poprej vabili na to slavnost, da vas niso posetili? Št.-andraški g. župnik se je celo odpejal isti dan! — Prav si govoril, kmet B., ko si omenil: »Ja, ko so bile volitve, so ti gospodi zmerom lazili po Št. Andražu in nam obljubljali nebesa na tem svetu; pri najhujšem vremenu jim ni bila pot pretežavna; a zdaj, ko smo jih tako prosili, da bi tudi prišli se med nas veseliti, so pa pokazali, kako nas marajo.« — Kmetje, čas je že cnkrat, da se spametujete!

Šoštanjске mladenke prelože svojo veselico v prid „Sokolskemu domu“ na 11. t. m., ker se vrši 8. t. m. prireditve v prid Ciril-Methodove družbe v Mozirju.

Konjiški okraj.

Iz Konjte. Cenjenim čitateljem slovenskih listov bo še gotovo v spominu polom-konkurz klerikalnega konzuma v Konjicah, kjer so razne pohlevne ovčice plačale za blagoslovljeno farško malho nekaj sto svitlih kronic. Osel gre samo enkrat na led, pravi pregovor, a naši klerikalni kmetje so šli kaplanu Viktorju Pregleju in za Konjice znano prezasluznemu, značajnemu uskoku Pušenjaku še drugič na led in ustanovili so si kmečko hranilnico in posojilnico, kjer uradujeta vzajemno oba č. gg. kaplana Preglej & Jurhar. To še ni nič čudnega, a čudna in preznačilna je izjava g. arhidijakona Hrastlja napram konjiškemu nemčurskemu županu, da se je ta posojilnica ustanovila kot konkurenčni zavod samo slovenski liberalni posojilnici, ne pa nemški hranilnici in Vorschussvereinu! Sramota, izdajice narodove! Vse to pa seveda odobruje prevzvišena ekscelencja škof dr. Napotnik, ki pripušča, da je bila posojilnica „kvartirana“ najprej v kaplaniji, zdaj pa v cerkveni hiši. Gotovo je, da je ta cerkvena kramarija prinesla gosp. Hrastlju arhidijakoniat in red Franca Jožefa!

Ljutomerski okraj.

v Iz Ljutomera. Ponesrečil se je 9. avgusta pos. Ivanjšič iz Radomerja, ko je vozil vino po radomerski cesti v Ljutomer. Ko mu je prišel nek voz nasproti, se je počel Iv. izogibati, a je prišel na kup prodeca. Hotel je voz podržati, a teža ga prevzame ter pade nanj. Revez se je pri tem tako zelo poškodoval, da je v 6 dneh po hudih mukah umrl. Rajni je bil mož poštenjak, dober oče svojih otrok pa tudi siroti. — Bil je tudi varuh tukajšnjemu tržansk. sinu (siroti) Janezu Štuhecnu. Sorodnica je predlagala 3 vrle može tržane, na katere se naj st. sodnija pri izbiranju novega varuha ozira. A ta hoče pri tem politiko tirati. Ker je bila zapuščina Štuhečeva v slov. rokah, bi nam jo radi iztrgali. Dobili bi s tem 1 volilni glas, hišo pa bi radi prodali in jo spravili v nemške roke. Hiša je namreč na krasnem prostoru pri cerkvi. Vsi Slovenci smo razburjeni nad takim postopanjem. Varuštvo bi rada sodnija ozir. občina izročila nekemu usnarju Sinigoju, ki je naš hud narodni nasprotnik. O gospodarstvu pa nima mnogo pojma. Gre se samo zato, da nam iztrgajo zopet jedno posestvo. Bomo videli, kaj g. Bicek ukrene!

K škandaloznim razmeram na južni železnici. Na postaji Križevci pri Ljutomeru je zahteval posestnik Josip Rep iz Logarovec štiri vozne listke v Ljutomer. Postajenačelnika Melcherja je nadomestoval neki Kristjan Pleschberger, kateri je slovenskemu kmetu grobo povedal, da on ne razume slovensko, da je uradni jezik železnice nemški, in ko mu je g. Rep povedal, da so Križevci vendar čisto slovenski kraj, in da je železnici slovenski denar ravno tako dobro došel ko nemški, je Pleschberger okence kratkomalo zaprl in ni dal g. Repu na zahtevo niti pritožne knjige. Take stvari se gode v slovenskih Križevcih na slovenskem Murskem polju! Nujno potrebno je, da se povsod nabira gradivo proti sedanji upravi južne železnice in njenemu postopanju s Slovenci, da se more začeti na kompetentnih mestih odločna akcija. Slovenci, govorite povsod z uradniki južne železnice slovensko!

v V Ljutomeru dobe s 1. febr. 1911 električno luč. Centralo postavi avstr. družba za Benemotorje.

v Iz Ljutomera. Kakor znano, so bile pri nas občinske volitve že 12. maja t. l. Prva seja novega odbora je bila še le 31. avgusta, pri kateri se je zvolil novi župan — notar g. Thurn. Pri izvolitvi 3 svetovalcev se nemška večina nikakor ni hotela ozirati na slov. manjšino. Jednega sve-

tovalca bi nam že lahko privoščili. Hočemo si to kulantnost dobro zapomniti. — Odstopivšemu slov. odborniku g. Misju je izrekel župan najtoplejšo zahvalo, ker je deloval z veliko vneto v blagor občine v gospodarstvenih zadevah. Novi odbor ima izpeljati električno razsvetljavo.

Mariborski okraj.

v Izžrebani porotniki za tretje porotno zasedanje v Mariboru. Glavni porotniki: Aleks. Mydlil, trgovec, Feliks Novak, trgovec, M. Partl, klepar, V. Seiler, zlatar, F. Tschutschek, trgovec, vsi v Mariboru; Franc Ploj, kmet, Zg. Porčič; K. Golob, krčmar, Zg. Senovo; Fr. Freiham, pos., Št. Ilj; Jožef Lorber, pos., Malečnik; I. Schlick, pos., Hrenca; Jern. Ferk, pos., Podigrac; Iv. Krenn, pos., Plač; Fr. Nekrepp, pos., Rožpoh; L. Pretz pos., Špičnik; Fr. Urbantschitsch, pos., Vilkom; Fr. Wollmayer, pos., Vurmat; Fr. Ferlinc, pos., Selnica v. M.; Jož. Reiter, pos., Cršak; Fr. Glaser, pos., Ruše; M. Koren, pos., Morje; S. Šveda, pos., Tezno; Ant. Martschitsch, Slov. Bistrica; P. Novak, Slov. Bistrica; Fr. Osebek, Jelovec-Makule; Ad. Schramke, trg., Franc Vressnig, dimnikar, oba v Ptujtu; Gv. Högenwarth, trg., Sp. Breg; Fr. Pavlinič, Loperčice; Anton Maieritsch, čevljar, Ant. Skorčič, gost., oba v Ormožu; Iv. Veselič, trg., Velika Nedelja; Fr. Horvat, gost., Središče; Jož. Farkaš, trg., Št. Juri ob Šč.; Al. Hibler, trg., Polički vrh; Fr. Mravlak, velepos., Sv. Ant. na Poh.; Andr. Grögl, gost., Arlica. Namestniki: Jožef Antloga, Al. Baier, Rud. Blum ml., Karl Fritz, Anton Gollner, Jož. Hitzel, Ant. Jellek, Pav. Kammerer, Avg. Krois, vsi v Mariboru.

V Ciršaku v šentiljski župniji ustanavljajo Nemci novo šulferajnsko šolo. V Ciršaku je 70% slov. prebivalstva. Novi šoli se upirajo baje celo pošteni Nemci.

Nasilni kaznjeneec. V Mariboru je odsedel neki Martin Čerton iz Pliberka na Koroškem daljšo zaporno kazen. Nato so ga mislili spraviti po odgonu v domovino nazaj. Ko je pa prišel s svojim spremljevalcem na celovski kolodvor, ga je zbedel naenkrat z nožem v roke in zbežal. Nekega moža, ki ga je zasledoval, je udaril s ključem v obraz. Doslej ga še niso dobili.

11. sept. v Maribor!

Klub narodni pipec v Mariboru priredi ta dan velikansko narodno svečanost v „Narodnem domu“. Koncert, gledališka predstava, ples.

Maribor: To pa to, vam pravim, jaz, »Narodni Pipec«, da se 11. septembra hočem pošteno naplesati in razveseliti. Mislite, da ne!? Le čujte! Koncert »Glasbenega društva«, pevski odsek »Citalnice«, solospevi gospe Družovičeve, burka enodejanka in ples ples — ples, Pa recite, da bi se ne razvedril, vzkjub žalostnim razmeram v beli Ljubljani, ki mi belijo lase.

Umril je v Kaniži pri Jarenini posestnik Ivan Zpanič, star 78 let.

Lov na nevarne cigane. Iz Maribora poročajo: Od julija meseca tekočega leta do zadnjih dni, je bilo v okrajih Konjice in Slovenjgradec izvršenih več predrznih vlovov. Vlome so izvršili cigani Nikoličeve družbe pod poveljstvom glasovitih vlomilcev Jožefa in Mihaela Nikoliča, ki sta 19. julija t. l. pobegnili iz kaznilnice v Lepoglavi. Ljudje so ju opeotavano videli v obleki kaznjencev. Ta ciganska tolpa že leta in leta nadleguje ljudi po Kranjskem, Primorskem in Štajerskem; člani te družbe imajo domove na raznih krajih Hrvaške, so pa doma iz Novega Mesta. Po dnevu so bili cigani vedno skriti v gozdnih skrivališčih, ponoči pa so se klatili okolu kmečkih domov. Cigani so imeli urejene signale z lučicami pa tudi druge signale. Preplašeno prebivalstvo je stražilo cele noči svoje domove in večkrat prepodilo cigane, ki so strašili ljudi tudi z po cestah raztrošeni listki, na katere so napisali razne grožnje. Te dni je posestnik Pušnik v okolici marenberški nevarno obstrelil orožnika Presečnika, ki je hotel Pušniku povedati, da je njegova krava na prostem. Pušnik je mislil, da se mu bliža cigan. 40 orožnikov je te dni zasledovalo cigane, nanje tudi streljalo, stražilo kmečke hiše, a cigani so se vedno pravočasno umaknili in sedaj so zapustili okolico, ne da bi oblasti vedele kam so šli. Kmalu bomo gotovo iz drugih krajev čuli o ciganskih nadlogah!

v Častno kolajno za 40 letno službovanje je dobil načelnik v Jarenini Martin Breznik.

Glasbeno društvo v Mariboru. S pričetkom novega šolskega leta otvori »Glasbeno društvo« svojo glasbeno šolo. Za pričetek se bode poučevalo na gosli in klavirju. Stariši, ki imajo sposobne otroke z dobrim glasbenim sluhom in bi jih radi dali vežbati na imenovanih glasbilih, naj bi se oglasili pri gosp. trgovcu V. Berdajsu v prodajalnici na Zofijinem trgu. Ako se prijavi zadostno število gojencev, pričelo se bode s poukom ali sredi septembra, ali najkasneje s 1. oktobrom t. l.

v Uradni dan mariborskega okr. glavarstva boče v četrtek dne 15. septembra pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Ze zopet čedna zgodnica o »kmečkem« poslancu Roškarju. »Sloga« poroča od Mure: »Meseca avgusta se je več dni zaporedoma vršil komisijonelni pregled Mure. Gre se za končno določitev meje med erarom in lastniki zemljišč. Erar si hoče osvojiti tisto zemljo, katero je baje z uravnavo reke Mure pridobil v kar seveda tikajoči se lastniki zemljišč privoliti ne morejo. Vzeti se hoče posestnikom do 35 m širine od murskega obrežja. K temu pregledu bili smo povabljeni lastniki zemljišč, bili so pa povabljeni tudi naši zastopniki poslanci, v prvi vrsti naš državni in deželni poslanec Roškar; a v svoje začudenje smo se morali prepričati, kako malo se on briga za nas, kako slabo izpolnjuje svojo dolžnost in kako grdo za naša koristi svojih volilcev. Sram nas je bilo, ko je ud komisije izjavil, da je to važno polje dela za poslance in je obžaloval, da imamo takega slabega zastopnika. Pohvalil je pa bivšega našega poslance g. dr. Ploja, ki se je takih pregledov vedno rad vdeleževal in vedel tudi odločno braniti pravico svojih volilcev. Stvar se bode v kratkem definitivno rešila; če izpade neugodno za obmejne lastnike zemljišč — kar je skoro gotovo — na vesti bodo to imeli naši zastopniki, predvsem naš nemarni poslanec Roškar, ki v resnici na drugo ne gleda kakor na svoj žep.«

Iz Hoč. Izginil je vsegamogočni kaplan Kranjc iz Spodnjih Hoč. Bil je odločen proti Nemcem, a napravil je mnogo neumnosti ter je tako pospešil rast nemčurskega semena, katero prej ni moglo iz zemlje. Ko bi vi, gospod urednik, vedeli, koliko ptujskega motovila je razdelil v tistem času in še sedaj neki mož v Hočah, ki ima »kicport«. Na Pohorju pa je prihajalo kar čez 20 iztisov »Sl. Gospodarja«. In če sem koga vprašal, zakaj si ga je naročil, rekel je: jaz si ga nisem nikoli, g. Kranjc so nam ga. In tako je zavladal klerikalno - nemčurski smrad. Ker pa se je »Slov. Gospodarju« preneumno zdelo, pošiljati svoje hujskarije zastoj, skrčilo se je njegovo število na 7. Ravno toliko pride tudi »Nadodnega lista«. Neki ročni kovač, po imenu Pečar, Bismarkove velikosti in pa tudi mišljenja, katero zajemlje iz ptujskega korita, mož, ki je bil svoje dni občinski predstojnik in veleposestnik, bi vsaj zdaj na starost moral malo več izobrazbe imeti. Nas slovenskih rojakov ne boš »spreobrnil« z Südmarkovskim evangeljem, magari če si še enkrat tako dolg. Pa ne zamerimo tem revčkom. Kaj pa tudi hočemo pričakovati od klerikalno - nemčurskih patronov. Neki prismojci govorijo okoli, da je »Narodni List« za nič in nima nobene izobrazbe. Seveda, kdor je sam nima, ta je tudi spoznati ne more. Svetujemo pa tem ljudem obojnega spola, naj pustijo »Narod. List« v miru. Za izobrazbo pa naj berejo iz Mohorskih knjig od tiste babe, ki je stopo ježila, ogromki meč Bernardika in tako dalje. Namesto naprednih shodov pa naj grejo na žeganje, kjer deluje alkohol in nož in zapoveduje orožnik. G. urednik, zakaj pa nikoli ne naznate, koliko velja brošura škofa Jegliča in kje se dobi. Mi bi jo takoj naročili nekemu pobožnemu možu v Pivoli; sicer ne bomo njegovih imen naštevali, ktere si je po raznih zaslugah pridobil, ker jih ima več, kakor njegov sosed, Hausambaherski. Začnimo kar pri najbolj častitljivem imenu »menih«, kaerega že nosi nad 10 let. Če se ne bo poboljšal, povišali ga bomo za kardinala, in posegli deset in desetletja nazaj v njegovo preteklost, katera ni ravno imenitna. Ta človek bi se moral sam naprej krščansk. nauka dobro naučiti in biti vzor ljudem, potem šele druge učiti. Ne pa kakor ti, ki imaš vse lastnosti, samo dobre nobene.

Ti niti ne veš, kedaj je Kristus za nas umrl, drugače bi ne bil tako razsajal in krel na veliki petek in soboto. Ali te je kaplan Kranjc tako naučil, h kateremu si hodil gratis vino pit in pa po smodke? O ti največja klerikalna ovčica, kaj si ti vse domišljuješ. A zapomni si, da ovčic v nebesih nimajo in naš Bog ni klerikalec; on črti hinavce, ki služijo hudiču in mislijo, da jih zato poplača Bog. In kako misliš ti o nas naprednjakih! Če je kateri bolan, je baje zato, ker vedno v cerkev ne hodi. Pa ljubi klerikalčeki, ne mislite, da je sv. cerkev apoteka. Drugim vidite majhno zrnce v očesu, a sami imate vozoye gnoja. Zakaj ne kupiš brošure škofa Jegliča, da bi vsaj vedel, kako mora zakonski par živeti, ne pa, kakor ti, ki imaš s svojo dekle otroka, z ženo pa ravnaš kakor Turkis sužnji.* Pa tebi je seveda pri duhovnikih vse odpuščeno, ker si klerikalec. Drugače pa je bilo v Framu, kjer kraljuje župnik Muršec. Tam je moral neoženjeni in napredni posestnik A. 3 ure daleč v Maribor svojega otroka h krstu peljati. Drugokrat boš ti Hajna tudi moral. Čeravno ti duhovniki vse odpustijo, pa Bog ti ne bode, mogoče da zadobiš odpuščanje, če greš romat k sv. Januarju v Neapol ali pa na sv. Klavžete, kjer hudiča izganja. Da, daleč ste že prijadrili, klerikalci. In vi, njihovi voditelji, si spletate ravno iz tega ljudstva šibo, ki bo tepla vas in bo večja kakor Halejev komet. Bliža se tudi čas, ko boste zadnjikrat proslavljali jubilej hudobnosti in — neumnosti. Dosti ljudi že vidi in spregleduje, da ste hujši za nas ko toča. Umira tudi vaše geslo, ki se glasi: kmet in delavec — manj znaš, boljše za nas.

*) (Mora bo Jeglič založil drugo izdajo, ker so prvo klerikalci do zadnje pokupili! Op. ur.)

Kdaj se odpišejo davki?

Ob slabi letini prosimo lahko za znižanje, oziroma za odpis zemljiščnega davka, ako je uničen po toči, vodi ali ognju vsaj četrti del pridelka na parcelah, ki so do 4 hektarov (t. j. 6 oralov, 1521 sež-

njev) velike. Zaradi izvanrednih ujm in poškodb, kakor n. pr. slane, dolge suše, dolgotrajnega dežja ob času žetve, poškodbe letine po miših in mrčesih, strupene rose na trtah in gozdne plesnobe, zamore finančni minister dovoliti, da se tudi odpiše primerni del zemljiščnega davka, ako je:

1. letina v tolikem obsegu uničena, da je prizadeta večina gospodarjev v davčni občini in
  2. če znaša z ozirom na posamezne posestnike pri poškodovanih parcelah zaračunjeni čisti dohodek, ki je vsled slabe letine lahko popolnoma uničen, več kakor tretjino od skupnega čistega dohodka; ali pa
  3. če so posamezni gospodarji tako malo prideli, da trpe začasno pomanjkanje.
- Koliki del davka se odpiše, to se ravna po velikosti škode, katera nastane vsled slabe letine in so v tem oziru ti-le slučajji mogoči:
- a) če smo ob četrt do polovice letine, odpiše se 25% letnega davka;
  - b) če je uničena polovica do tričetrt letine, odpiše se 50% davka;
  - c) če je pa tričetrt letine ali cela letina uničena, odpiše se 75%; oziroma celoleten davek od dotične parcele.

Vsaka poškodba na letini, zaradi katere se naj davek odpiše, naznaniti se mora v teku osmih dni c. kr. davčnemu uradu. Če je več posestnikov prizadetih, zastopa njihove prošnje župan.

Razne novosti.

Dva zanimiva slučajja pred poroto v Ljubljani. Pred ljubljanskimi porotniki sta stala te dni trgovca Franc Hladnik iz Trsta in njegova žena Emilija, obtožena, da sta z vposlanjem strupenih kroglic materi Hladnika v Logatcu skušala to zastrupiti. Izkazalo pa se je pri obravnavi, da onadva teh kroglic sploh nista poslala in da kroglice sploh niso bile smrtno-strupene. Zato sta bila te obtožbe oba oproščena. — Takoj nato pa je prišel pred porotnike železniški delavec Martinjak iz Jesenic, obtožen, da je umoril svojo ženo, ki je zaradi njegove surovosti živela od njega ločeno in služila kot dekla pri nekem kmetu v Mostah na Gorenjskem. Izkazalo se je, da je res on morilec in obsojen je bil v smrt na vešalih.

v Blejski grad kupil Nemeč? »Fremdenblatt« poroča, da je blejski grad kupil dunajski industrijalec Winkler za 600.000 kron in name-rava napraviti iz njega sanatorij.

v Hmeljski nasadi na ljubljanskem barju so se letos jako obnesli, zato jih nameravajo povečati.

Borovlje. Pri občinskih volitvah v Olinjah pri Borovljah so zmagali Slovenci v vseh treh razredih. Častni član drž. poslanec Grafenauer ni prišel volit.

Kuhati ne snajo

to smo konstatirali vselej, ko so se postavile na mizo Pekatete, ki niso šle posebno v slast. Zahtevajte zastoj kuharsko knjigo pri tvrdki Prva kranjska-tovarna testenin v Il. Bistrici.

Loterijske številke.

Gradec, 3. septembra 1910: 26, 86, 83, 80, 46.
Dunaj, " " " 4, 61, 28, 77, 52.

Izjava.

Podpisani I. Tratnik obžalujem, da sem žalil dne 31./7. 1910 g. Ivana Prekoršeka, potovalnega učitelja C. M. D. v Celju, na ustanovnem občnem zboru podružnice CMD v Podsredi in prekličem svojo žalitev.

I. Tratnik, kaplan
v Rajhenburgu.

Zahvala.

Ob priliki smrti našega nepozabnega soproga, očeta, brata, svaka, gospoda

Ignacija Ameršek-a

rudniškega paznika

izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem, slav. vojaško-veteranskemu društvu v Trbovljah in Hrastniku, posebno njenemu tajniku g. H. Leebu, ter slov. podp. društvu rudniških paznikov svojo najiskrelejšo zahvalo za krasne vence in častno spremstvo k zadnjemu počitku rajnega. Ginjeni od toliko nam izkazane ljubeznivosti in tolažbe se zahvaljujemo še posebno vsem, ki so v teh težkih urah požrtvovalno stali na strani.

Žalujoči ostali.

Trbovlje, dne 5. septembra 1910.

Javna zahvala

zavarovalni družbi Riunione Adriatica di sicurtà v Trstu, katera mi je izplačala za moje pogorelo poslopje vso zavarovalno svoto, ne da bi mi kaj odtegnila. Radi njene kulantnosti priporočam kar najtopleje to zavarovalno družbo vsem kmetovalcem. To potrjuje tudi županstvo Raztez.

Raztez pri Rajhenburgu, 5. sept. 1910.

Jože Dular, župan. Anton Pribožič.

Prva Berlitz-School v Mariboru, italjanski tečaj.

Pouk traja od 15. septembra do 15. junija, po 3 ure na teden. Učne ure od 11.—12. dopoldne za gospe, od 8.—9. zvečer za gospode. Oddelki se tvorijo po možnosti z ozirom na stan, interese in izobrazbo. Plačilo po številu udeležnikov, toda kvečjemu za eden oddelek 8 oseb po 8 kron. **C. kr. vad. učitelj Miro Šijanec,** sod. tolmač za ital. jezik. 220 1

Prostovoljna razprodaja

gozdov v Socki, kateri so bili prej lastnina grajščine Zalag. Isti se bodo potom parcelacije razprodajali po posameznih kosih na licu mesta (v Brezovem grabnu) v **pondeljek 12. in in četrtek 15. septembra** ob 8. uri zjutraj. 473 — 2

Ostanki

parhasti za ženske cbleke po 20 m. trpežni 10 K, zelo močni 12 K, posebno fini 14 K; platna po 20 m, močnega 8 K, zelo trpežnega 9 K, posebno močnega 11 K, razpočilja **narodna veletrgovska hiša**

R. Stermecki v Celju

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-2

Želi se dobiti

gostilna

v najem ali na račun z mesarijo ali tudi brez te v kakem kraju s precejšnim prometom. Ponudbe na upravnštvo „Narodnega Lista“ 222 2-1

221 1

Prima

gorski mošt in najboljša lastno pridelana gorska vina

raznih vrst iz leta 1909 razpošilja najcenejše „Visental és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága“ v Gyöngyös na Ogrskem, (Heveser Komitat), poštni predal št. 1. Interurban-telefon 99, Brzoi. naslov Visontamátra. Najboljše ogrske gorke gorice. 510 johov; letni produkt 12.000 hl. Najboljši direktni nakupni izvoz. Ker je upati, da bo trgateg ugodna, bo zategadelj možno vsakega dobro postreči. Zgodnji mošt se dobi od srede septembra naprej.

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-15
40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1-8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Podebradech (Česko.) Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorce modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

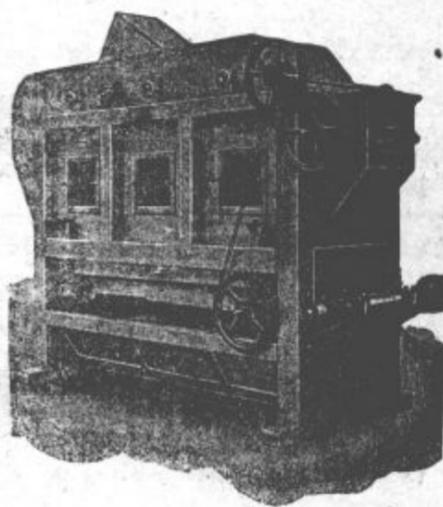
Na prodaj

je zemljišče, tričetr ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneca**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

IOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Hiša

z gostilno, četr ure od Ptuj, s kegljiščem, veliko njivo se proda zaradi starosti za 13.000 K. Polovico kupne cene lahko ostane na posestvu. Pripravno je tudi za mesarijo. — Vse natančneje se izve pri gosp. **A. Verglezu**, gostilničarju v Karčovini št. 137 pri Mariboru. 218 3-1

Sprejme

sa takoj **dobra moč** v mešano trgovino. Pomočniki železninske in špecerijske stroke imajo prednost. — Naslov pove upravnštvo tega lista. 219 2-1

Praktični in zobozdravnik dr. Serneec Janko

se je vrnil ter ordinira zopet v „Narodnem domu“ od 8.—10. dop. in 2.—4. pop. — Zobozdravniške ordinacije od 8.—12. dop. in 2.—5. pop.

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

IV. Jax & sin, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 17

836 52-15

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

297 - 24

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštne hran. račun št. 54.366.

Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

***

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure

*** dopoldne. ***

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

pet od sto (5%)

Gramofon za 3° K

na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravno kar so izšle **nove** velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor tudi vsi večji gramofoni po jako znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

6 belih

rjuh, zelo debele in zarobljene po 2 m 14 K po 2 1/4, m 16 K, iz domačega lanenega platna po 2 m 18 K, po 2 1/4, m 20 K, razpošilja franco **narodna veletrgovska hiša**

R. Stermecki v Celju

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K, boljsega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, sneznobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K, najfinejši, prani, puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franco.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, koma, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 18—, 14.70, 17.80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4.50, 5.20, 6.70; podpernica iz močnega ruzastega gradina. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franco. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franco. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franco. 456 50-5

S. Benisch, Deschenitz, števil. 773, Šumava, Češko.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)

Edine pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želočnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnu prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za oteklino, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 skatljici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18—17

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapetnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. **Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.**

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

stavbena zlasti tesarska dela.